

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712212843
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:1712212843.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, v mene ktorej koná JUDr. Alexander Kasatkin, advokát, proti odporcovi: E. G., bytom L. XX, t.č. u G. K., P.O. P. XXXX, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 248,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. decembra 2013 č. k. 5C/253/2013-64 v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,83 eura do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,60 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie vo veci samej posúdil podľa ustanovení § 43 ods. 1, § 42 ods. 4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 4, ods. 5, § 8 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a zamietol ho s poukazom na ustanovenie § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka a čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 konštatujúc, že zmluva o pripojení, ktorú uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcom, je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V danej veci sa takouto podmienkou súdu prvého stupňa javila dohoda o zmluvnej pokute vo výške 248,95 eura a to vo vzťahu k mesačnému poplatku za dobitie 16 eur. Výška tejto zmluvnej pokuty predstavuje 15,5 násobok mesačného poplatku, a preto z pohľadu náhrady škody je neobhájiteľná a to aj z dôvodu, že podľa zmluvy nárok právneho predchodcu navrhovateľa na náhradu škody prevyšujúcej zmluvnú pokutu nie je dotknutý. Takto formulovaná zmluvná pokuta v štandardných zmluvách poškodzuje spotrebiteľa, navrhovateľ ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené a ktorých spotrebiteľia

zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť, čo je v rozpore s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. Právny predchodca navrhovateľa uplatnil od odporcu sankciu v podobe zmluvnej pokuty za porušenie akejkoľvek zmluvnej povinnosti a vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti, ktorá skutočnosť je tiež dôvodom na konštatovanie neprimeranosti tejto sankcie, ktorá sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom. Z tohto dôvodu považoval dojednanie o zmluvnej pokute upravenej v dodatku k zmluve o pripojení za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi, ktorému bola pohľadávka voči odporcovi postúpená, právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť, z ktorého dôvodu návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) a odporcovi, ktorý mal v konaní úspech, nepriznal náhradu trov konania. Náhradu trov konania priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu a to v sume 58,60 eura za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia v sume 21,58 eura, písomné podanie na súd v sume 21,58 eura a 2x režijný paušál 7,63 eura a 7,81 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrady trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že súd prvého stupňa nedostatočne skutkovo a právne vec posúdil, keď priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu označil za neúčelné. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Zdôraznil, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa, pričom zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie podľa jeho názoru by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V tomto smere poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/2013. Mal za to, že ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Naviac, vedľajší účastník do konania neprinesol žiadny prínos, keď vo svojom vyjadrení, ako i v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Opierajúc sa o ust. § 93 ods. 1, 2 OSP a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 05. 02. 2013 sp. zn. 3 Cdo 188/212 konštatoval, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Uzavrel, že vedľajší účastník na strane odporcu si ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zastúpenia spotrebiteľov v súdnom konaní neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zastúpenie, a to v rozpore so zámerom zákonodarcu.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že zmysel vedľajšieho účastníctva sa v predmetnom konaní naplnil. Vedľajší účastník poskytol odporcovi - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v spore a trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovy nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva odporcu - spotrebiteľa. Procesná aktivita vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní súvisí s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov, nakoľko navrhovateľ používa naďalej zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne určená za neprijateľnú, čím porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly, ale takéto konanie je aj na úkor kvality a očisty verejného života. Ustanovenie § 24 OSP umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí a takýmto zástupcom môže byť i advokát. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Uvedené skutočnosti sa v plnej miere vzťahujú aj na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,83 eura za jeden úkon právnej služby, a to za vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku, ktoré odvolanie nebolo proti rozhodnutiu vo veci samej podľa písm. b/ ods. 3 § 14 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej

republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších zákonov (ďalej len „vyhláška“), v hodnote 10,79 eura za jeden úkon a paušálnu sumu 8,04 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 25. 07. 2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 248,95 eura z titulu uplatnenej zmluvnej pokuty za neplnenie si povinností odporcom, vyplývajúcich mu zo zmluvy o pripojení, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa - T-Mobile Slovensko, a.s. a odporcom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 01. 2013, Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom v Skalici, Petrovská 10, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 26. 09. 2013, navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť dôvodiac, že zmluva o pripojení je zmluvou spotrebiteľskou, zmluvnú podmienku upravujúcu zmluvnú pokutu je potrebné vyhlásiť za neprimeranú a tým za neplatnú, nakoľko poškodzuje spotrebiteľa s poukazom na neprimeranosť tejto sankcie v spojení s časovým aspektom. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania v sume 58,60 eura za dva úkony právnej služby po 21,58 eura a paušálnu sumu 7,63 eura a 7,81 eura. Následne súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom, návrh navrhovateľa o zaplata sumy 248,95 eura, predstavujúcej zmluvnú pokutu, zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,60 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ napadol rozsudok súdu prvého stupňa iba v časti priznanej náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP), je zjavné, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24), pričom ako zástupcu si vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 OSP). Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 OSP).

Citované ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti v konaní, ako účastník. Z uvedeného je teda možné vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako akýkoľvek hlavný účastník), jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 OSP, bez akýchkoľvek pochybností, patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) iba v prípade, ak takéto právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi

využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z princípu rovnosti účastníkov, t.j. rovnosti procesných strán vyplýva, že každý účastník konania má mať rovnakú možnosť voľby v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Preto za situácie, že odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu.

Odvolací súd, posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy, dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Niet totiž sporu o tom, že aj vedľajší účastník sa môže dať zastupovať advokátom a v prípade vzniku práva na náhradu trov konania mu v zásade treba priznať právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporcu, na strane ktorého vystupuje. Bol teda naplnený zákonný predpoklad podľa § 142 ods. 1 OSP na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V danej veci súd návrh navrhovateľa zamietol, akceptujúc námietky vznesené vedľajším účastníkom, a preto nie je možné uzavrieť, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola nedôvodná a neúčelná. Súd prvého stupňa preto správne priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku určil v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej) pri hodnote sporu 248,95 eura po 21,58 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky) a náhradou hotových výdavkov 1 x 7,63 eura režijný paušál, 1 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrnom tak trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavujú priznanú sumu 58,60 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne nevyčísli. Zároveň priznal podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na strane odporcu, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný a to v sume 18,83 eura za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky v sume 10,79 eura a paušálnu sumu 8,04 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.